

Диспозитив

Член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност трябва да се тълкува в смисъл, че съдилищата на държавата-членка, на чиято територия е образувано производството по несъстоятелност, са компетентни да се произнесат по отменителен иск, основан на несъстоятелност и насочен срещу ответник, който съгласно устройствения си акт има седалище в друга държава-членка.

(¹) ОВ С 269, 10.11.2007 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 12 февруари 2009 г. (преюдициално запитване от Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Германия) — Dietmar Klarenberg/Ferrotron Technologies GmbH

(Дело C-466/07) (¹)

(Социална политика — Директива 2001/23/ЕО — Прехвърляне на предприятия — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Понятие за прехвърляне — Договорно прехвърляне на част от стопанска дейност на друго предприятие — Организационна самостоятелност след прехвърлянето)

(2009/C 82/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Dietmar Klarenberg

Ответник: Ferrotron Technologies GmbH

Предмет

Преюдициално запитване — Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Тълкуване на член 1, параграф 1, букви а) и б) от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите-членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ L 82, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20) — Приложимост на Директива 2001/23/ЕО за договорно прехвърляне на част от стопанска дейност на друго предприятие, което включва в своята организационна структура прехвърлената част от стопанска дейност без да запазва организационната самостоятелност на последната — Понятие за прехвърляне по смисъла на Директива 2001/23/ЕО

Диспозитив

Член 1, параграф 1, букви а) и б) от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите-членки във връзка с гаранти-

рането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности трябва да се тълкуват в смисъл, че тази директива може да се прилага и в положение, при което прехвърлената част от предприятие или от стопанска дейност не запазва своята самостоятелност от организационна гледна точка, при условие че функционалната връзка между различните прехвърлени производствени фактори се запазва и позволява на приобретателя да използва последните, за да извършва еднаква или аналогична икономическа дейност, което запитващата юрисдикция следва да провери.

(¹) ОВ С 8, 8.12.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 12 февруари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Полша

(Дело C-475/07) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Данъчно облагане на електроенергията — Директива 2003/96/ЕО — Член 21, параграф 5, първа алинея — Момент, в който данъкът става изискуем)

(2009/C 82/09)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: W. Mölls и K. Herrmann)

Ответник: Република Полша (представители: T. Kozek, M. Dowgielewicz, M. Jarosz, и A. Rutkowska)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Неприемане в предвидения срок необходимите мерки за съобразяване с чл. 21, параграф 5 от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно реструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 283, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 09, том 2, стр. 98) — Момент, в който данъкът върху електроенергията става изискуем

Диспозитив

1) Като до 1 януари 2006 г. не е съобразила системата си на данъчно облагане на електроенергията по отношение на момента, в който данъкът върху електроенергията става изискуем, с изискванията на член 21, параграф 5, първа алинея от директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно реструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията, изменена с директива 2004/74/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г., Република Полша не е изпълнила задълженията си по тази директива.

2) Осъжда Република Полша да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 22, 26.1.2008 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 12 февруари 2009 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Нидерландия) — Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie/Staatssecretaris van Financiën

(Дело С-515/07) (¹)

(Шеста директива ДДС — Стоки и услуги, включени в стопанските активи за нуждите на облагаемите сделки и на други сделки — Право на незабавно и цялостно приспадане на данъка, свързан с покупката на такива стоки и услуги)

(2009/С 82/10)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

Страни в главното производство

Ищец: Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Тълкуване на член 6, параграф 2 и на член 17, параграфи 1, 2 и 6 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Стоки и услуги (не само дълготрайни активи, използвани отчасти за нуждите на икономическата дейност и отчасти за лични цели) — Пълно включване в имуществото на предприятието на данъчнозадълженото лице — Възможност за незабавно и цялостно приспадане на данъка, свързан с покупката на такива стоки и услуги.

Диспозитив

Член 6, параграф 2, буква а) и член 17, параграф 2 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на

данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа трябва да се тълкуват в смисъл, че не се прилагат по отношение на използването на стоки и услуги, включени в стопанските активи за целите на сделки, различни от облагаемите сделки на данъчнозадълженото лице, като длъжният ДДС за придобиването на тези стоки и услуги, свързани с такива сделки, не подлежи на приспадане.

(¹) ОВ С 22, 26.1.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 12 февруари 2009 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Margarete Block/Finanzamt Kaufbeuren

(Дело С-67/08) (¹)

(Свободно движение на капитали — Членове 56 ЕО и 58 ЕО — Данъчно облагане при наследяване — Национална правна уредба, която не позволява приспадане на данъка върху наследството, дължил в държавата-членка, в която е пребивавал собственикът на имуществото към датата на смъртта си, от данъка върху наследството, платен от наследника в друга държава-членка, когато наследственото имущество представлява вземания от вложения — Двойно данъчно облагане — Ограничаване — Липса)

(2009/С 82/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Margarete Block

Ответник: Finanzamt Kaufbeuren

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesfinanzhof (Германия) — Тълкуване на член 56, параграф 1 и на член 58, параграф 1, буква а) и параграф 3 от Договора ЕО — Национално законодателство относно данъка върху наследството — Двойно данъчно облагане, произтичащо от невъзможността за приспадане от националния данък на данъка, събран в друга държава-членка, когато наследственото имущество, намиращо се в тази друга държава-членка, се състои от банкови авоари